

tásáról szóló fejezet Clausewitztól idézett mottója: „Az államférfi és a hadvezér ítéletének az az első, legnagyobb és döntő mozzanata, hogy a háborút helyesen ítélje meg, és ne tartsa olyannak vagy ne akarja olyanná tenni, amilyen a körülmények természete szerint nem lehet.” A szerzők itt kifejtik, hogy „Egy marketingháborút nem csak egyféleképpen lehet megvívni. Több stratégia közül választhatunk... pontosan négy körül. A marketingháború során hozott döntések közül az első és talán a legfontosabb éppen az, hogy e négy közül melyiket választjuk. Ez attól függ, hogy melyik részén helyezkedünk el annak a stratégiai négyszögnek, amelyet bármely iparágra könnyű elkészíteni.”

Azoknak, akik most tanulják ezt a mesterséget, vagy akárcsak arra pályáznak, hogy sikeres túlélők lehessenek a piacon, a műtankönyvként, módszertani útmutatóként és tanulságos esetek gyűjteményeként is szolgálhat. Jól érzékelteti ezt a következő kis részlet is: „Az amatőr fotósok által használt színes filmek piaca Amerikában több milliárdos piacot jelent, amelynek 85 százalékát a Kodak birtokolja. Ez a sárگا szörny tehát valóban nagyot tud ütni. Ahhoz, hogy egy ilyen szörnyeteget sikerrel támadjunk meg, nagyon jól átgondolt stratégiára van szükségünk.

Az árat felejsd el. A Kodak megteheti, hogy termékeinek árát akár 50 százalékkal is leszállítva még mindig nyereséges maradjon. Sőt. A fotósok számára tulajdonképpen nem is olyan fontos a film ára.

A minőséget is elfelejtethed. A legtöbb amatőr fotós úgysem tudná érzékelni a különbséget. Azt is felejsd el, hogy gyengeséget találj. Fordítsd meg a problémát, és koncentrálj a Kodak erősségeire.”

Akinek a könyvben minduntalan megjelenő ilyen és ehhez hasonló gondolkodásmód még új, de legalábbis az még nem vált benne ösztönössé, akinek a példák még tudnak újat adni – és a legtöbben

ilyenek vagyunk –, annak igazán érdemes a művet elolvasnia.

O. P.

Robert T. Kiyosaki & Sharon L. Lechter

GAZDAG PAPA, SZEGÉNY PAPA

– Mit tanítanak a gazdag szülők gyermekeiknek a pénzről, amit a szegények és a középosztálybeliek nem tanítanak meg –

Bagolyvár Könyvkiadó, 1999

Senkit se riasszon el a gyerekes cím – ez komoly embereknek szóló, valóban nagyon jó, komoly könyv. Lapjain ugyan nem lelhetjük meg a biztos siker kulcsát, viszont mindenkinek el kellene olvasnia, aki vállalkozó, vagy azzá szeretne válni, aki tisztességes úton igazán vinni akarja valamire az életben.

Igen hasznos, de nagyon kegyetlen írásmű elszánt embereknek. Csak azok vegyék a kezükbe, akik eldöntötték, hogy anyagiakban gazdaggá akarnak válni, és akikben megvan ehhez a kellő elszántság és főként az erő. Nekik viszont nagyon is ajánlható, mondhatni kötelező olvasmány. A belőle tanulható szemlélet, gondolkodásmód segíthet megteremteni azt az egzisztenciát, amely függetlenné és így szabadabbá teszi az embert – ebben az értelemben tehát a „rabok legyünk, vagy szabadok” választását tárja elénk.

Miért kegyetlen?! Mert tükröt tart elénk, és amit abban látunk meg magunkról, az a legtöbbünknek nagyon nem fog tetszeni. Ez a tükör nem torzít, hanem rosszabbat tesz: igazat mond. Azoktól, akik szerettek volna gazdaggá válni, de nem lettek és többé már nem is lesznek azok, elveszi még azt a csekélyke végső vigaszt is, hogy minden kudarcukért másokat, pl. a kedvezőtlen körülményeket okolják, és ezzel legalább felmentsék önmagukat. Meglátják benne saját hibáikat, kudarcikat önmagukban rejlő okait. Ez pedig nagyon tud fájni – de nagyon hasznos is lehet annak, aki még

képes arra, hogy kibújjék addigi bőréből, és eléggé erős is ehhez.

Becsületére szóljon, hogy nem ígér biztos receptet, technikát a meggazdagodáshoz. Nem tartozik ama talmi népboldogító művek közé, amelyek azzal kecsegtetik a közönségeket, hogy „tedd, amit mondok, és az eredmény édes, érett gyümölcsként hullik az öledbe”, legyen az bár gazdagság, vagy éppen hódító termet. Ez a könyv egy valamit kínál rendkívül nagy meggyőződéssel: azt a gondolkodásmódot, hozzáállást, amely a szerzők véleménye szerint nélkülözhetetlen ahhoz, hogy valaki sikeressé, gazdaggá válhassék. Mindvégig arra irányítják a figyelmüket, hogy ez nem megy töretlen céltudatossággal, következetességgel és bátorsággal nélkül. Percre sem állítják viszont, hogy elegendő is hozzá, és éppen ez teszi hitelessé az üzenetüket.

Azt mondják, a rossz autóvezető arról ismerszik meg, hogy minduntalan fékez, míg a jó arról, hogy mindig megkeresi és meg is találja a módját, hogy haladjon. Átvitt értelemben, a gazdasági ügyekre és a vállalkozásra vonatkoztatva lényegében ebben összegezhető a szerzők itt előadott filozófiája. A mű a legfőbb üzenete hordozójaként bemutatja és összeveti két ember gondolkodásmódját, hozzáállását a vállalkozás és az anyagi boldogulás alapvető kérdéseit illetően. Az egyikük magas képzettségű, mindig lelkiismeretesen dolgozó tanárember, aki egész élete során alkalmazottként, a szívós és jó munkavégzés révén igyekezett elérni a valódi jómódot – talán mondani sem kell, hogy hasztalan. A másikuk az ellenpélda, és egyben a követendő szerepmóddal: a sikeres üzletember, aki kezdettől jól ismerte fel, milyen út vezet a meggazdagodáshoz – emeljük ki rögtön, hogy a tisztesség keretei között!!! – és a képességeit ennek megfelelően fejlesztette és használta ki.

Ízelítőül a kettejük hozzáállása közötti eltérésekből, ami egyben – a mű üzenete szerint – az anyagilag sikeres emberek és az ide soha el nem érők közötti választóvonalat is mutatja:

Egyik apám gyakorta azt mondta: 'Nem engedhetem meg magamnak.' A másik megtiltotta, hogy ezt a kifejezést használjuk. Ragaszkodott hozzá, hogy így fogalmazzunk: 'Hogyan engedhetem meg magamnak?' Az egyik feladásra készlet, a másik elgondolkodtat. Az egyik apám azt tanácsolta: 'Tanulj szorgalmasan, és akkor majd elhelyezkedhetsz egy jó cégnél.' A másik azt mondta: 'Tanulj szorgalmasan, és akkor majd vehetsz magadnak egy jó céget.' Az egyik azt állította: 'Ha pénzről van szó, légy óvatos, ne kockáztass.' A másik arra tanított: 'Tanuld meg kezelni a kockázatot.' Mindkét apám kifizette a számláit, de az egyik elsőnek fizetett, a másik utolsóként. Az egyik apám küszködött, hogy megtakarítson pár dollárt. A másik egyszerűen befektetéseket hozott létre. Az egyik apám megtanított, hogyan kell hatásos önéletrajzot írni, hogy jó álláshoz jussak. A másik megtanított, hogyan kell hatásos üzleti és pénzügyi terveket írni, hogy munkahelyeket teremtsék.

Kár, hogy az előadásmódon nem egyszer érződik, ezt a könyvet amerikaiak írták amerikaiaknak. Közgazdasági tankönyvnek sem ajánlható – legalábbis némelyik állításának igazsága meglehetősen kétséges. Mindez azonban nem von le a benne sorakozó sok hasznos és tanulságos gondolat értékéből. Igen hasznos segítségül szolgálhat mind a pozitív gondolkodáshoz, mind az önismerethez.

O. P.

Winston S. Churchill

A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ

Európa Könyvkiadó, 1999

A második világháború kétségtelenül a XX. század leginkább meghatározó jelentőségű eseménye. Egész világunk, Földünk egész világgazdasági és geopolitikai berendezkedése igen nagy mértékben magán viseli és jelentős része még sokáig szenvedni fogja a hatásait és következményeit. Különösen elmondhatják ezt egyrészt Közép-Kelet Európa népei,

másrészt mindazok a népek, nemzetek, amelyeket a nagyhatalmak akarata, ill. tehetetlensége a hajdani 'béketábor' kényszerű részesei tett. Kevés olyan ember élhet a Földön, akinek az élete, sorsa alakulására nincsenek hatással ennek a háborúnak a következményei. Ezért kétségtelen, hogy aki nem ismeri a második világháború történetét és azokat az előzményeket, amelyek a kitöréséhez vezettek, az nem értheti meg a világot, amelyben ma élünk, korunk geopolitikai és társadalmi viszonyait. És igaz az is, hogy nagyon szerencsés, aki csak történelemként tanulja e háborút, nem érzi annak hatásait a saját életében, és nem is hordja azt az idegeiben, vagy legalább a tudatalattijában.

Úgy mondják, a történelmet mindig az éppen hatalmon levők írják. Akié a jelen, az birtokolhatja a múltat. Ez ugyan nyilvánvalóan csak a hivatalos történelemre áll, de tény, hogy mielőtt hitelt adunk az elbeszélésnek, jó megnézni, hogy ki is az elbeszélő.

Jelen esetben Sir Winston Leonard Spencer Churchill. Kétségkívül a huszadik század egyik legnagyobb hatású államférfiúja. Az ebben leghitelesebb forrás, az Encyclopedia Britannica tömör meghatározása szerint brit államférfi, szónok és író, aki kétszer volt miniszterelnök, és aki a második világháború alatt mozgósította a brit nemzetet, és hazáját a vereség pereméről a győzelemre vezette.

Családi háttere két, egymástól igen különböző világhoz köti. Az egyik a brit történelmi háttér és hagyomány: apai ágon egyenes leszármazottja a XIV. Lajos francia király ellen vívott háborúk brit hőseinek. Malborough első hercegének, apja, Lord Randolph Churchill pedig maga is kiemelkedő konzervatív politikus volt. Anyai nagyapja viszont new-yorki pénzember és a lóverseny szenvedélyes híve. Churchill mindent úgy összegezte, hogy félig amerikainak, de egészen britnek tekinti magát.

Hosszú élete során igen változatos pályát futott be. Tisztviskolat végzett és a 4. Hussars alakulatnál szolgált.

Már tiszt korában újságíróként is dolgozni kezdett. Tudósított Kuba Spanyolországgal vívott függetlenségi háborújáról – a helyszínről –, katonai szolgálatát során Indiából, katonaként és egyúttal tudósítóként ott volt Lord Kitchener nilusi expedíciós seregében, és tudósított a híreshírdet búr háborúból. Íróként is igen teljes teljesítményt nyújtott. Írt történelmi és irodalmi műveket, a második világháború történetéről szóló átfogó és terjedelmes művéért pedig 1953-ban megkapta az irodalmi Nobel-díjat. Ebből készült ez a könyv.

Churchill nem csak nézte és tanulmányozta, mégcsak nem is csupán végigélte a történelmet, amelyről itt ír, hanem igen jelentős részben csinálta is azt. Már abban a húszéves időszakban, amely valójában kényszerpályára helyezte és lényegében elkerülhetetlenné tette a második világháború kitörését, sőt már azt megelőző években is aktív részesként ott volt az egyik legfontosabb boszorkánykonyhában, ahol a világ sorsát formálták. Műve így kétségkívül kitűnően megalapozott és feltétlenül hiteles történelem, egyben pedig gazdag és átfogó korrajz a XX. század nagy részéről. Benne Churchill igen sok eredeti dokumentumot is bemutat, ezzel is növelve az elmondottak történelmi pontosságát.

E mű azzal is kiválik a történelmi írások közül, hogy betekintést enged a világpolitika egyik valódi alakítójának szemléletébe, gondolkodásmódjába. Jellemző erre, ahogyan Churchill a brit birodalom további sorsát igen nagy mértékben meghatározó 1940-es „angliai csatáról” ír. „Egyetértettünk, hogy minden a légi csata kimenetelétől függ. „A németek azt is találgatták, vajon a brit nép képes-e helytállni a légitámogatásokkal szemben, ...vagy összeomlik, és fegyverletételre kényszeríti Ófelsége kormányát. Nekem egy percre sem volt ellenemre a közeledő erőpróba.” Ez azonban nem jelenti, hogy kereste, élvezte a háborút. Ellenkezőleg, pályafutása során állandóan azt hangoztatta, hogy az államférfiúi hivatás legfőbb célja megállítani a háborút. Churchill